

1. וְאֵת עוֹר הַפָּר וְאֵת כָּל
בִּישׁוֹ עַל רֹאשׁוֹ לֵאמֹר
וְהִכְרֹז תִּפְרֹשׁ: וְהִצִּיא אֶת
כָּל הַפָּר אֶל מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ
אֶל מְקוֹם טְהוֹר אֶל שֹׁפֵר
הַדִּישׁ וְשָׂרָף אֶת עַלְמֵי
אֲבֹשׁ עַל אֶתֶר הַדִּישׁ
יִשָּׂר: וְיָקָרָה ד' י"ב
שָׁרָף: 2. וְעֲרֹכַר בִּנְיָמִן
וְהַתְּחִים אֶת הָאֵשׁ
וְאֵת הַפָּדֶר עַל הָעֵצִים
אֵשׁ עַל הָאֵשׁ אֵשׁ עַל
הַמִּזְבֵּחַ: וְיָקָרָה א' ח
וְהִקְרִיב וְהִכְרִיעַ יִדְחָץ
בָּמִים וְהִקְרִיב בִּכְוֹן אֶת
הָזֶל וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ עֹלָה
תְּהֵא וְרִיחַ נִחֹחַ לַיהוָה:

וְקָרָא אֵי
 3. וְאֵת פֶּר הַחֶטְאֹת וְאֵת
 שְׂעִיר הַחֶטְאֹת אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
 אֶת דָּמָם לִכְפֹּר בְּקֹדֶשׁ
 וְיָצִיאוּ אֶל מַחֲוֵי לְמַחֲנֶה
 וְשֹׂרֵף אֶבֶן אֶת עֵרֹם
 וְאֶת בְּשָׂרָם וְאֶת פְּרִשָּׁם:
 וְקִירָא שׁו
 4. וְהִזְוִיָּא אֶת דָּפֶר אֶל
 מַחֲוֵי לְמַחֲנֶה וְשֹׂרֵף אֹתוֹ
 כְּאִשֶּׁר שָׂרָף אֶת דָּפֶר
 הָאִשָּׁרָן חֲטַאת הַקֹּהֵל
 הַזֶּה:
 וְקִירָא ד כֹּ
 5. וְשֵׁשׁ אֶת גִּבְדֵּי וְלִבְשׁ
 גִּבְדֵּי וּפְרָשֵׁי אֶת הַדְּוִיצִי אֶל
 הָדִישׁ אֶל מַחֲוֵי לְמַחֲנֶה אֶל
 6. וְשֹׂרֵף אֹתוֹ:
 7. וְקִירָא ד ו
 8. מִקְדָּשָׁם אֶת אֶל אֶל
 בִּכְוֹן הַדְּוִיצִי אֶת אֶל
 אֶת לְמַחֲנֶה וּשְׂעִיר אֶת
 לְמִנֵּי:
 מִכְרֹשֵׁי 1

כך בשרו בעורו. לדימקס
 עור הפר ואת כל צפרו
 דברישיה דקרא לקרבו ופרשו
 דכמיז צמיה. במורחה של
 ירושלים. שכל מקום שנאמר
 פני אינו אלא פני קדים שעומד
 מזד המזרח ומה כנגד פתחו
 של היכל שהוא צמער.

והקרב והכרעים: **כשם שפרשו בקרב**
וכו'. שנאמר ואת עור הפר ואת
 כל בשרו הקיס הולאת עור ובשר
 להולאת קרבו ופרשו מה פרשו
 בקרביו אף בשרו בעורו וכתיב והוליא
 עורף מה הולאתו בשרו (ה) ועורו
 ואף שריפתו כו'. **ס"ר נאמר הן**
ממחן ממחנה וכו'. הגירסא הן
 משושבת היא ואי אפשר להממדה
 ובמסכת זבחים ובת"כ (ו) הכי איתא
 ת"ר להלן אתה נותן להן ג' מחנות
 וכאן אתה נותן להן מחנה אחת א"כ
 למה נאמר אל מחנך למחנה לומר
 לך כיוון שיצאו חוץ למחנה אחת
 ממטמאן בגדים וגבי' פר יום הכפורים
 תעשה אל ב'ת"כ יוציא אל מחנך למחנה
 ושפרו וגו' וקמחנה תנא ואומר
 הכי להלן בפר העדה וכהן משיח

אחיה נותן להן לשריפתן חוץ לג'
ממחנות עזרה והר הצית וירושלים
והוא וכלן אחיה חומר אל
למחנה ושרפו דמשמע ששורפן
למחנה שכינה מיד במחנה ליה
אף אלו פנימיים ואיתקישו
לשפירה ולטומאת צגדים
לכדאמרינן גבי פר העלם דבר ועשה
לפר כאשר עשה לפר החטאת ^(א) וכוליה
ללדשא ודרשינן לפר זה פר יום
הכפורים במס' זכחים (לט.) ובמסכת
מנחות (ס.) מיתנין לה ועיקרה במס' כ
וגבי פר יום"כ נמי כתיב החטאת
החטאת ואת פר החטאת ואת שעיר
החטאת מה תלמוד לומר חטאת
לפי שלא למדנו שיהו מטמאין
צגדים ושורפין צית הדש אלא אלו
בלבד מניין לרבות דפר משיח ופר
העדה ושעירי ע"ז ת"ל חטאת

חטאת אלמא כי הדדי יניחו א"כ למה נאמר כאן מחנה אחת לא
נגאמרה אלא על טומאת הבגדים הכתובה אחריה והשורף אותם יכבם
בבגדיו ולומר לך כיון שיצאו חוץ למחנה אחת מטמאין בגדים ואף
של פר כהן משיח מכאן למד שהרי לא נכתבה בו טומאת בגדים
ומריבויא דטומאת חטאת אחת כדפרישית. וה"ל אמר מר להבין אחת
ונתן להם ג' מחנות וכו': מחוץ למחנה בדשן. בהוצאת דשן
ההמוצה והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה שאין [ת"ל] אינו מלמד
בכלום דלמא ידענא דאל מחוץ למחנה מוציאין אותו דכתיב בפרים
הגשפרים אל שפך הדשן וכתיב צה מחוץ למחנה. ורבי
הצטרף. דלמר במתניתין אין מחנה בגדים עד שיצאת האור
דבזבוב האי מחוץ למחנה דכתיב צפר ושעיר של יום הכפורים
מצי עבד ליה: נאמר כאן. צפר יום הכפורים: ונאמר להבין.
בפרה אדומה והוציא אותה אל מחוץ למחנה (במדבר יט): מה
בפרים הגשפרין חוץ לג' מחנות אף שחיטת פרה אדומה
חוץ לג' מחנות: ומה להבין. בפרה אדומה בזמורה של ירושלים
דכתיב צה אל נכה פני אהל מועד (שם) אלמא עומד בזמורה ופניו
למערב כנגד פתחו של היכל שהוא כזותל מזרחי * ופתחו למזרח
אחא כאן וכו': ודבנן. דמפקי ליה לקרא לטומאת בגדים ולית
להו גזירה שוה: היכא שריף להו. לאחו רוח של ירושלים:
לצפונה

נצפאק איז נמי יליף שרייבן חוץ לג' מחנות מגזירה שזו דמיון ל-
מיוזר ללמד על פרה שלש מחנות נגמר לה מפריש הנשרפים
לרבי שמעון מקלל נמי מפר יוה"כ גמר כמו פרה ועוד חימה לרבי
למחנה אחת ולא נגמר חוץ לג' מחנות משריפת פרים ויש לומר מסך
מפריש לשורפו אבל טוואטא צדיגים שחור למחנה אחת אינו הכשרי

שני שעירי פרק שישי יומא סח.

בשם שפדשו בקרבנו כך בשרו בעורו. פירש"י ואיתקש שריפה להוצאה ותימה לי והא בקדשים אין למדין היקש מהיקש והכא בכיון להוצאה גופה למדין זהיקש מדאיתקש עור וצשר לפרש היכי הדר תו גמרינן מיינה שריפה זהיקש ואין לתרץ כיון דנשרפין חוץ לשלש מחנות לא

מה להלן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט
אף כאן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט
והתם מנא לן ⁶ דתניא ¹ וקרבן ופרשו והוציא
מלמד שמצויאיו שלם יכול ישרפנו שלם
נאמר כאן ¹ ראשו וברעיו ונאמר להלן ²⁰ (ראש
וברעים) מה להלן על ידי ניתוח אף כאן על
ידי ניתוח אי מה להלן על ידי הפשט אף
כאן על ידי הפשט תלמוד לומר וקרבן
ופרשו מאי תלמודא אמר רב פפא כשם
שפרשו בקרבן כך בשרו בעורו: מאימתי
מטמאין בגדים: ^א תנו רבנן ¹³ ויציא אל מחוץ
למחנה ושרפו להלן אתה נותן להם שלש
מחנות וכאן אתה נותן להם מחנה אחת
אם כן למה נאמר מחוץ למחנה לומר לך
כיון שיציא חוץ למחנה אחת מטמאים
בגדים והתם מנא לן ^א דתניא ¹ והוציא את
כל הפר חוץ לשלש מחנות אתה אומר
חוץ לשלש מחנות או אינו אלא חוץ למחנה
אחת כשהוא אומר בפר העדה ⁴ אל מחוץ
למחנה שאין ת"ל שהרי כבר נאמר ושרף
אותו כאשר שרף את הפר הראשון ומה
ת"ל אל מחוץ למחנה ליתן לו מחנה שניה
ובכשהוא אומר ⁵ מחוץ למחנה בדשן שאין ת"ל
שהרי כבר נאמר ¹ אל שפך הדשן תן לו
מחנה שלישית ^ו ור"ש ^{האי} מחוץ למחנה
מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא ר"א
אומר נאמר כאן מחוץ למחנה ונאמר להלן
⁶ מחוץ למחנה מה כאן חוץ לשלש מחנות
אף להלן חוץ לג' מחנות ומה להלן במזרחה
של ירושלים אף כאן במזרחה של ירושלים
ורבנן היכא שריף להו כדתניא היכן נשרפין
לצפונה

משיח כדפירש רש"י מדרש'י לפר ז'ה פר י'וס הכפור'ים דליתקס
 וצ'ההוא קר'א לפר כ'הן משיח ולפר העלם וצקרא אחריתי דכתיב
 וזאת פר החטאת וזאת ש'עיר החטאת שאין תלמוד לומר החטאת
 וההחטאת אלא החטאת יתיר'א לשאר נש'רפין הוא דלית'א הרי
 להדי' וכל שכן דקשה טפי הכ'א דגמר פ'רה צגזירה
 מפר י'וס הכפור'ים ופר י'וס הכפור'ים צהיקש מפר כ'הן
 גופיה ילין צהיקש צשלמ'א מורחה של ירושלים
 דגמר וז'ה הכפור'ים מפרה מ'זי דדר למיגמר מפר כ'הן משיח לרב
 פפ'א דפרק א'חור מקומן דאמר צתר מלמד אולינן ומלמד חולין
 הוא דפרה קדשי צדק ה'ית אכל ה'יזי מלמד י'וס הכפור'ים
 ועל פ'רה כיוון דמלמד קודש הוא וי'ש לומר דפר י'וס הכפור'ים
 ופר כ'הן משיח לא צהיקש גמרי צהדי'י אלא צגזירה ש'ה דעור
 וצ'צר ופרש דלנעיל או צג"ש דהחטאת החטאת מהדי' צצול'הו
 וכתיב החטאת ולא כמו שפירש רש"י דהיקש הוא והשת'א ניח'א
 ה'הו' ל'יה דצ'ר הלמד צגזירה ש'ה חוזר ומלמד צגזירה ש'ה ופר
 העלם נמי למ'ן דאמר הימנו ודבר אחר ה'ו' היקש לאו צהיקש
 ילין'א אלא צגזירה ש'ה דהחטאת החטאת ואפילו לר' מאיר דפליג
 צצ'ס"פ התעורבות (א"ה ע"ה) א'ההוא דרש'א דחטאת וק'אמו אינו
 צצ'ס"פ הרי הוא א'מו ל'כפר כ'ו' לאו מש'ו ל'ית ל'יה גזירה ש'ה
 אלא ה'יה א'מו ל'ר'וי גזירה כ'ו' לט'ומ'ת צגדים דמקרא ל'כפר
 אלא ה'יה א'מו ל'ר'וי גזירה כ'ו' לט'ומ'ת צגדים דמקרא ל'כפר

נה כרבי שמעון וקסה אחאי אינטריך לרבי שמעון ממון למנה
נגמר מקלל בר"פ נגמר הדין (פסהדיון דף מ"ג) ויש לומר דשם
נגמר מקלל שיהא חון למנה מיום הפסוקים דמטמא בדידים חון
דא משריפה אית לן למיגמר דלידי ואידי הכשירו שם מקלל לטוקלו
וצל תימה מאי אינטריך קרא צפ' השוחט והמעלה (ובסם דף ק"ו)
במחנה

(ח) רש"י ד"ה כסם שפרשו
כו' מה הולאתו צטרו בעוררו
חפ:

הובא בסוף המסכת

[illegible]